

Pins del Metge

Lloc/adreça: sector nord-oest.

Emplaçament: al turó que hi ha entre cal Tunic, cal Manel, cal Riera, cal Teixidor i cal Paraire.

Àmbit: patrimoni natural.

Tipologia: zona d'interès.

Ús actual: social.

Titularitat: privada.

Descripció

Els Pins del Metge —o Bosc del Metge Soler— es troben en un turó allargassat, a prop del nucli urbà de Vilada. S'hi poden observar un bon nombre d'arbres, sobretot de fulla perenne, que no són propis de la zona, sinó que hi van ser introduïts artificialment, la majoria damunt d'antics camps de conreu i pastures. En algun indret poden encara observar-s'hi les típiques barraques utilitzades pels pagesos per guardar-hi eines i altres utensilis. Un ample camí de ronda permet vorejar tot el turó, que al seu torn queda intercomunicat per camins secundaris. Alguns corriols també permeten arribar a algunes cases disseminades, com a cal Manel, cal Riera o Cal Teixidor. Successivament hom hi va trobant bancs de pedra i altres espais conscientment adaptats per al repòs i el lleure. Els vorals de molts camins són flanquejats per marges curosament empedrats. Es tracta d'un important punt de trobada i de passeig per a la gent del poble i també de fora.

Història

L'anomenat Bosc del Metge era originàriament un indret on hi havia camps de cultiu, sobretot al solell, i també pastures, a la banda del bac. Cap a mitjan anys 1920 el metge Àngel Soler Daniel construí a Vilada un sanatori per a malalts de tuberculosi i altres malalties cardiorespiratòries. El centre era freqüentat, sobretot, per gent provinent de Barcelona, lloc on Soler exercia primerament i on també tenia el consultori. El sanatori es dividia en dos estatges, l'un situat a Villa-rosa i l'altre a Cal Barbetes. Es va convenir, però, la necessitat que els malalts disposessin d'un indret on anar a passejar i a reposar, sense estar en contacte directe amb la resta de gent del poble. Soler va comprar el turó, va fer-hi plantar alguns arbres (molts no característics de la zona) i hi féu construir bancs i altres elements artificiosos. Cap a finals dels anys 1940 el sanatori deixà de funcionar i la gent del poble començà a anar, cada vegada amb més freqüència, a aquest indret.

Font: Diputació de Barcelona

Correcció lingüística: ANV